

Un luxe asiàtic

Text > XAVIER CASTILLÓN

La cantant palafrugellenca Sílvia Pérez Cruz (1983) i el pianista menorquí Marco Mezquida (1987) van aprofitar les seves actuacions al club Blue Note de Tòquio, l'octubre del 2019, per gravar-hi un disc en directe del projecte en comú que van estrenar l'agost del 2018 al Festival Castell de Peralada. Els ingredients de la seva fórmula són mínims, veu i piano (més la guitarra de Sílvia en alguns moments), però els resultats són sorprenents i encisadors, com era d'esperar de dos dels músics més creatius de la seva generació, amb tanta formació com pocs prejudicis estilístics, lingüístics, ni de cap altra mena. Acostumada a voltar pels escenaris internacionals, Sílvia saluda el públic en un japonès molt convincent, passa tot seguit a l'anglès com a llengua franca i comença a cantar en el portuguès del Brasil amb «Estrela, estrela», de Vitor Ramil. Després, el viatge continua amb

«Oración del remanso», de l'argentí Jorge Fandermole, i salta després de continent i arriba a Mallorca, a través de tonades populars que desemboquen en «No trobaràs la mar», de Maria del Mar Bonet.

En aquest disc titulat amb la paraula japonesa *Ma* (un concepte intraduïble que voldria dir 'entre' en diferents sentits, tangibles o intangibles), Radiohead conviu amb Quilapayún, Simon & Garfunkel, «My Funny Valentine» i el «Pequeño vals vienés» (Leonard Cohen vist a través d'Enrique Morente), sense oblidar l'havanera «Na Nena (tornada a Menorca)», del mestre Ortega Monasterio i el poeta menorquí Gumersind Riera, que potser no havia sonat mai en directe tan lluny de casa. El que aconseguen Sílvia i Marco és que tots aquests sons i poètics, aparentment tan distants, visquisquin finalment en un tot homogeni. I ho fan d'una manera apa-

SÍLVIA PÉREZ CRUZ I MARCO MEZQUIDA. *Ma. Live in Tokyo*. Universal Music, 2020.

rentment senzilla, amb una naturalitat no exempta d'una certa vocació de risc: a tots dos els agrada posar els seus respectius instruments (la veu i el piano) al límit de les seves possibilitats tècniques i expressives. Un luxe assequible.

CARLES & SOFIA. *Encores*. KNS Classical, 2020.

MERITXELL PUBILL OTALORA. *Guitar plays baroque music*. Meritxell Pubill Otorera, 2020.

Bisos pianístics

Text > XAVIER CASTILLÓN

Els gironins Carles Lama i Sofia Cebra formen un duo pianístic de gran prestigi internacional, amb més de tres dècades de trajectòria i reconeixements com ara haver estat nomenats artistes Steinway. Carles & Sofia han dedicat el seu onzè disc als *encores* o bisos que toquen habitualment en els seus concerts arreu del món, inspirats

pels aplaudiments que es feien des dels balcons durant el confinament al personal del sector sanitari. De fet, els beneficis d'aquest disc es destinaran a la recerca contra la COVID-19. Entre aquests regals sonors hi ha «L'emigrant», «El cant dels ocells» i «Pel teu amor (Rosó)», arranjades per Andreu Diport.

Una guitarra sàvia

Text > XAVIER CASTILLÓN

La guitarristagironina Meritxell Pubill, filla i alumna del també guitarrista Joan Pubill Puig, publica el seu segon disc, íntegrament dedicat a la música barroca i centrat en tres autors ben diferents: Gaspar Sanz, Johann Sebastian Bach i Fernando Ferrandiere, de qui ha recuperat la «Contradanza de los Currutacos» com a homenatge al

personal sanitari que ha lluitat contra la pandèmia. Amb tanta humilitat com bon ofici, Pubill ha enregistrat un disc d'una gran bellesa, construït únicament a partir de la seva guitarra sàvia. Aquest CD, de moment no disponible en plataformes, es pot adquirir al web de l'editorial de música catalana Ficta (www.ficta.cat).